

Avatar

Svako živo biće svesno ili nesvesno traga za jednom jedinom stvari. U nižim oblicima života i kod manje naprednih ljudskih bića ovo traganje se odvija nesvesno. Kod razvijenih ljudskih bića ono je svesno. Ono za čim se traga ima mnogo imena -sreća, mir, sloboda, istina, ljubav, savršenost, Samoostvarenje, ostvarenje Boga, jedinstvo sa Bogom. U osnovi svega jeste potraga za jednim, iako ona može imati svoj poseban izraz. Svako doživi svoj trenutak sreće, prosjaj istine, prolazno iskustvo jedinstva s Bogom; ono što svi žele jeste da ova iskustva postanu trajna. Svi žele da dođu do postojane stvarnosti u reci promena.

Radi se o prirodnoj želji, zasnovanoj pre svega na sećanju-jasnom ili nejasnom, u zavisnosti od višeg ili nižeg položaja pojedine duše na lestvici evolucije-o prvobitnom jedinstvu sa Bogom. Jer, svako živo biće je sastavni deo Božanske manifestacije, ali je uslovljeno neznanjem o svojoj pravoj prirodi. Čitava evolucija je, zapravo, evolucija od nesvesnog božanstva ka svesnom božanstvu, u kojoj sam Bog, koji je u suštini večan i nepromenljiv, preuzima raznovrsna obličja, prolazi kroz beskonačni niz iskustava i prolazi kroz beskonačan broj samonametnutih ograničenja. Evolucija je, sa stanovišta Tvorca, božanska igra u kojoj Neuslovljeno stavlja na kušnju beskonačje Svog apsolutnog znanja, moći i blaženstva kroz sve okolnosti. Međutim, sa stanovišta bića koje raspolaže ograničenim znanjem, ograničenom snagom, ograničenim kapacitetom za uživanje u blaženstvu, evolucija je saga u kojoj se stalno smenjuju primirja i borbe, radosti i tuge, ljubavi i mržnje-i tako sve do postignuća savršenog stanja, u kome Bog ponovo vaspostavlja ravnotežu između parova suprotnosti, i na taj način prevazilazi dualnost. Tada biće i njegov Tvorac prepoznaju da su jedno; uočavaju nepromenljivost u svim promenama; osećaju miris večnosti u žiži svakog zbivanja u vremenu. Bog spoznaje sebe kao Boga, nepromenljivog u suštini, beskonačnog u ispoljavanju, zanavek u vrhunskoj ekstazi Samoostvarenja, u neprestanoj, uvek novoj svesnosti o Samom Sebi. To Ostvarenje mora se dogoditi i događa se isključivo na pozornici života. Jer, samo je u životu moguće iskusiti i prevazići ograničenja, i samo se u njemu može uživati u tako stečenoj slobodi. Oslobođenje od ograničenja preuzima tri oblika.

Većina Bogoostvarenih odmah napušta telo zauvek uranjajući večno u nemanifestovani aspekt Boga. Oni ostaju svesni jedino blaženstva Sjedinjenja. Kreacija za njih više ne postoji. Njihov ciklus rađanja i smrti je završen. To je poznato kao Mokša (običan Mukta) ili Oslobođenje.

Neki Bogoostvareni zadrže telo neko vreme; ali njihova svest potpuno utone u nemanifestovani aspekt Boga, iz tog razloga oni nisu svesni ni svog tela, ni kreacije. Oni neprestano doživljavaju bezgranično blaženstvo, moć i znanje Boga, ali to ne mogu svesno primeniti u okvirima kreacije, niti mogu pomoći drugima da dostignu Oslobođenje. Bez obzira na to, njihovo prisustvo na zemlji predstavlja fokalnu tačku koncentracije i zračenja beskonačne moći, znanja i blaženstva Boga. Oni koji im priđu, služe i obožavaju ih, imaju velike duhovne koristi kroz kontakt sa njima. Ove duše se zovu Madzubi-e-Kamili (Majzoobs-e-Kamil); a ovaj poseban oblik Oslobođenosti, Videh Mukti, ili oslobođenje u telu.

Nekolicina Bogoostvarenih duša zadrže telo, i svesne su sebe kao Boga kako u Njegovim neispoljenim, tako u Njegovim ispoljenim aspektima. One spoznaju sebe i kao nepromenljivu božansku Esenciju i kao njenu beskonačno raznoliku manifestaciju. Oni doživljavaju sebe kao Boga izvan kreacije; kao Boga Stvoritelja, Svedržitelja i Razoritelja čitave kreacije; i kao Boga koji je preuzeo na sebe, a potom transcendirao, postojeća ograničenja kreacije. Ove duše neprestano doživljavaju iskustvo apsolutnog mira, bezgraničnog znanja, moći i blaženstva Boga, uživajući u potpunosti u božanskoj igri stvaranja. One spoznaju sebe kao

Boga u svemu, i zato su sposobne da pomognu svemu duhovno, pa i drugim dušama da spoznaju Boga, bilo kao Madzubi-e-Kamili, Paratnhanse, Đivanmukte (Jivanmukte) - ili čak kao Sadgurui, kako one same sebe nazivaju.

U svetu postoji pedeset i šest Bogoostvarenih duša u svakom trenutku. Njihova svest je uvek jedinstvena, a funkcija im je različita. One uglavnom žive i rade izvan očiju javnosti i nepoznati su čovečanstvu; ali njih petoro, koji su u nekom smislu upravljačko telo, uvek rade u javnosti i društveno su cenjeni i priznati. Oni se zovu Sadgurui, ili Savršeni Učitelji. U Avatarskim periodima Avatar, kao Vrhovni Sadguru, zauzima svoje mesto na čelu ovog tela i duhovne hijerarhije u celini.*

- Svaki dolazak fratara (Bogočovcka, Mesije, Bude, Hrista, Rasul-a) je direktni silazak Boga na zemlju u ljudskom obličju - u svojstvu Večnog Živućeg Savršenog Učitelja. Pet Sadgurua ere izazivaju ovaj silazak u cikličnom periodu od 700 do 1400 godina. Za detaljnije objašnjenje videti Bog Govori od Mchcr Babe.-Ur. Avatarski periodi su kao proleća kreacije. Oni sa sobom donose novo oslobađanje moći, novo buđenje svesti, nov doživljaj života u celini - ne samo za neke, već za sve. Svi vrhunski kvaliteti energije i svesnosti, u kojima je do tada uživala samo nekolicina naprednih duša, sada su stavljeni na raspolaganje čitavom čovečanstvu. Život se, u celini, podiže na viši nivo svesnosti, i usklađuje sa svežim prilivom energije. Prelazak od čula ka razumu je bio jedan od tih koraka; prelazak od razuma do intuicije - biće sledeći korak.

Novi stvaralački impuls se manifestuje posredstvom božanske ličnosti, naročitog ovaploćenja Boga-Avatar. Avatar je prva individualna duša koja se, iz evolutivnog i involutivnog procesa, pojavila kao Sadguru, i On je jedini Avatar koji se ikada manifestovao i koji će se ikada manifestovati. Kroz njega je Bog po prvi put dovršio svoje putovanje od nesvesnog božanstva do svesnog božanstva, odnosno, po prvi put je nesvesno postao čovek da bi svesno postao Bog. I kroz njega, Bog periodično svesno postaje čovek, da bi oslobodio čovečanstvo. Avatar se pojavljuje u različitim obličjima, pod različitim imenima, u različitim vremenima i u različitim delovima sveta.

Pošto se Njegov dolazak uvek podudara sa duhovnom regeneracijom čovečanstva, u periodima koji prethode Njegovom pojavljivanju čovečanstvo pati od tegoba nastupajućeg preporoda. Čoveka više nego ikada razdiru strasti, vuče pohlepa, muče strahovi, ophrvava ljutnja. Jaki dominiraju nad slabima; bogati tlače siromašne; široke mase ljudi bivaju eksploatisane u korist nekolicine koji imaju svu vlast. Pojedinaac, nigde ne nalazeći mira i odmora, teži samozaboravu u provodima. Nemoralnost raste, kriminal cvate, religija je izložena poruzi. Korupcija zahvata čitav društveni poredak. Izazivaju se i podstiču klasne i međunacionalne mržnje. Izbijaju ratovi. Čovečanstvo zahvata očajanje. Čini se kao da su propale sve nade da će se talas destrukcije zaustaviti. U tom trenutku se pojavljuje Avatar. Pošto je On apsolutna manifestacija Boga u ljudskom obličju, On predstavlja meru po kojoj čovek može da proceni kakav jeste i kakav bi mogao da postane. On uspostavlja standarde ljudskih vrednosti izražavajući ih u okvirima božansko - ljudskog života. Avatar je zainteresovan za sve ali nije zabrinut ni za šta. Najmanja nevolja može da izazove Njegovo saosećanje; najveća tragedija ga možda neće dodirnuti. On je iznad oprečnosti bola i zadovoljstva, želje i njenog ispunjenja, mirovanja i borbe, života i smrti. Za Njega je to sve podjednako iluzija iz koje je On iskoračio, ali za koju su drugi vezani, zbog čega je došao da ih oslobodi. On koristi svaku priliku da povede druge ka Ostvarenju.

Avatar zna da čovek ne prestaje da postoji kada umre i zato ga smrt ne brine. On zna da destrukcija mora prethoditi stvaranju, da iza patnje dolazi mir i blaženstvo, a iza borbe - oslobođenje od okova delanja. Njega brine samo patnja ljudske duše.

U onima koji stupe u kontakt s Njim, On budi ljubav koja će, u plamenu žudnje za služenjem Njemu, uništiti sve sebične zelje. Oni koji Mu posvete svoj život, vremenom će se svesno poistovetiti s Njim. Malo - pomalo će se njihova čovečnost stopiti sa Njegovom božanstvenošću, i oni će se osloboditi. Njegovi najbliži učenici ulaze u Njegov Krug.

Svaki Sadguru ima najuži Krug od dvanaest učenika koji, u trenutku Realizacije, postaju jednaki samom Sadguruu, mada se od njega razlikuju po funkciji i ovlašćenjima. U Avatarskim periodima, Avatar je okružen Krugom od deset koncentričnih Krugova sa ukupno 122 učenika, od kojih svaki, doživевši Realizaciju, radi na Oslobođanju drugih.* RadAvatara i Njegovih učenika nije samo namenjen savremenima već i budućim pokolenjima. Plan razvoja života i svesti za čitav Avatarski ciklus, koji je utvrđen u kreativnom svetu pre nego što je Avatar preuzeo svoje obličje, potvrđuje se i fiksira u formativnim i materijalnim svetovima za vreme Avatarovog života na zemlji.

- Za detaljnije objašnjenje vidi besedu "Krugovi Avatara"-Ur.

Za vreme Svog boravka na zemlji Avatar budi u čovečanstvu spoznaju o istinskoj duhovnoj prirodi čoveka, donosi Oslobođenje onima koji su za njega spremni, i ubrzava duhovni život Svog vremena. Potomcima ostavlja u nasledstvo moćno zaveštanje Svog božansko-ljudskog uzora - zaveštanje plemenitosti uzvišenog života, ljubavi neiskvarene željom, snage upotrebljene samo za dobro bližnjega, mira nepomućenog ambicijom, znanja nezamagljenog iluzijom. On ukazuje čitavom čovečanstvu na mogućnost božanskog i rajskog života na zemlji. Oni koji poseduju potrebnu hrabrost i srčanost mogu krenuti Njegovom stazom. Duhovno probuđeni već su bili svesni da svet danas prolazi kroz period kakav uvek prethodi Avatarskoj manifestaciji. Čak i neprobuđeni muškarci i žene postaju toga sada svesni. Iz mraka pružaju ruke ka svetlosti; tužni, nadaju se ohrabrenju; usred životne bitke mole za mir i izbavljenje.

Za sada moraju biti strpljivi. Talas destrukcije mora se podići još više, proširiti još dalje. Ali kada, iz dubine svog srca, čovek poželi nešto trajnije od bogatstva i nešto stvarnije od materijalne moći, talas će se povući. Onda će zavladati mir, zavladaće radost, zavladaće svetlost.

Prekid mog ćutanja - signal za moje javno ispoljenje - nije daleko. Donosim najveće blago koje čovek može da primi - blago koje sadrži u sebi sva ostala blaga, koje traje večito i uvećava se kada se deli sa drugima. Budite spremni da ga primite.